

ბულბაათი რცხილაძე

ანტიქართული შეთქმულება

უკვე ბევრი რამ ითქვა და დაიწერა თავდაცვის მინისტრის, ირაკლი ალასანიას პროვოკაციულ მიმართვაზე ჩრდილოატლანტიკური ალიანსისადმი, რომ საქართველოში განთავსებულ იქნას ამერიკული ანტისარაკეტო სისტემა. სიფრთხილით გამორჩეული, ნაკლებად ემოციური ალასანია ასეთ თამამ განცხადებას საკუთარი ინიციატივით ვერ გააკეთებდა. მაგრამ ალასანიას უკან ამ შემთხვევაში არ დგას საქართველოს მთავრობა — ეს ოფიციალურად იქნა განმარტებული. ბუნებრივია, ალასანიას არც ხალხში რეიტინგის აწევის პრობლემამ უბიძგა ამგვარი განცხადების გაკეთებისაკენ, ვინაიდან დღესდღეობით საქართველოს მოსახლეობა ჯანსაღად უყურებს ვითარებას და ხედავს, რომ რუსეთთან კეთილმეზობლობის გარეშე ჩვენს ქვეყანას მომავალი არ უწერია, შესაბამისად, საქართველოს ტერიტორიის მილიტარიზაციას ხალხი მხარს არ უჭერს.

გამოდის, რომ ალასანია დასავლეთის „გარკვეული წრეების“ იმედად აკეთებდა ზემოთ აღნიშნულ, ერთმნიშვნელოვნად უპასუხისმგებლო და ანტისახელმწიფოებრივ განცხადებას. მაგრამ ეს ყველაფერი როდია. ბოლო დრომდე მუდამ ჭაობივით ჩუმი ალასანია არ ცხრება და ახლა უკვე პირდაპირ ადამიანის უფლებების ფეხქვეშ გათელვის მოწოდებებით გამოდის. კერძოდ, თავდაცვის მინისტრის აზრით, „**დღეს არსებული სიტუაცია, როდესაც პოლიტპატიმრის სტატუსით გათავისუფლებული პირები ნატოსა და ევროკავშირის წინააღმდეგ გამოდიან, მაღალი კონტრდაზვერვითი საფრთხის შემცველია და ამნისტიის დროს პარლამენტს ამაზე მეტი დრო უნდა დაეხარჯა**“. მინისტრი პირდაპირ ამბობს, რომ სააკაშვილის მიერ ნატანჯი ის პოლიტპატიმრები, რომელთა პოლი-

ტიკური მრწამსი არ შეესაბამება ხელისუფლების ოფიციალურ საგარეო კურსს, აღებულს ნატოსა და ევროკავშირზე, ციხიდან არ უნდა გამოეშვათ. გამოდის, რომ ამ ხალხს, ალასანიას ნება რომ იყოს, კვლავ საპატიმრო ელოდება, რაღაც „კონტრდაზვერვითი საფრთხის“ საფუძველზე.

ევრაზიის ინსტიტუტში, რომელსაც მე ვხელმძღვანელობ, ორი ასეთი ყოფილი პოლიტპატიმარია წარმოდგენილი — საერთაშორისო სამართლის მაგისტრი შოთა აფხაიძე და სამხედრო ოფიცერი, პოლკოვნიკი კობა ოთანაძე. ორივე მათგანი, ირაკლი ალასანიასგან განსხვავებით, ანალიტიკურად აღიქვამს საქართველოს მდგომარეობას და გარესამყაროს მარტივ, შავ-თეთრ ფერებში არ ხატავს. ანუ, ისინი არ არიან ნატოსა და ევროკავშირში საქართველოს უპირობო წევრობის მომხრენი. სწორედ ამ მიზეზით, ამჟამად მათ თავისუფალ არსებობას და აზრის გამოხატვას საფრთხეს უქმნის დღევანდელი თავდაცვის მინისტრი — საბჭოთა კავებას მაღალჩინოსნის ოჯახში დაბადებული, საეჭვო ქუჩური წარსულის მქონე, სააკაშვილის რეჟიმის ერთგული მსახური (ერთგული მანამ, სანამ რეჟიმი მყარად იდგა ფეხზე), კავებას გენერალ იგორ გიორგაძის ნათლული (ეს ისე, „კონტრდაზვერვითი“ ამბებისათვის) ირაკლი მაძიას ძე ალასანია.

ვინაიდან საქართველოში არ არსებობს განვითარებული სამართლებრივი სისტემა, სამართლიანი სასამართლო და ქვეყანაც მხოლოდ ფორმალურ სუვერენიტეტს ფლობს, ევრაზიის ინსტიტუტი სამართლებრივ პასუხს ვერ მოსთხოვს თავდაცვის მინისტრს, თუნდაც მისი აშკარად ანტიდემოკრატიული განცხადების გამო. მხოლოდ ინტერესის დაკმაყოფილების მიზნით, იმის მოსასინჯად, თუ როგორ აღიქვამენ საქართველოს „დასავლელი მეგობრები“ მოცემულ ვითარებას, ჩვენ წინამდებარე განცხადებას გავუგზავნით „შესაბამის ორგანოებს“ — საქართველოში წარმოდგენილ ამერიკულ და ევროპულ დიპლომატიურ მისიებს — საქართველოს ხელისუფლების რეალურ მმართველებს. საინტერესოა, აუწყვენ ისინი ყურს „თავიანთ შვილობილს“ (ფორმალურად მაინც რომ დაადასტურონ დემოკრატიის პრინციპების პრიორიტეტულობა) თუ პირში წყალს ჩაიგუბებენ?!

სხვა მხრივ კი, საზოგადოების ყურადღებას გავამახვილებთ შემდეგ გარემოებაზე: ხელისუფლების რადიკალური პროდასავლური ფრთა, „ნაცმოძრაობასთან“ სრულ თანხმობაში, ქართულ საზოგა-

დოებას თანდათან აჩვევს აზრს, რომ აუცილებელია საქართველოს ინტეგრირება დასავლურ სტრუქტურებში (პირველ ყოვლისა, ნატოში), თუნდაც ეს აფხაზეთსა და სამაჩაბლოზე ფაქტობრივად უარის თქმას მოასწავებდეს. ეს ძალები ასევე არ იშურებენ ენერგიას, რომ რუსეთთან რის ვაი-ვაგლახით დაწყებული ეკონომიკური დათბობის პროცესი არ გადაიზარდოს პოლიტიკურ დათბობაშიც. მეტიც, ისინი ყველაფერს აკეთებენ იმისათვის, რომ რუსეთის სრული დემონიზაცია მოხდეს ხალხის თვალში. საინტერესოა, რომ ამ პროცესში ზოგიერთი სასულიერო პირიც არის ჩართული — განსაკუთრებით გააქტიურდა სააკაშვილის რეჟიმის ფეხის ამწყობი და სანაცვლოდ ფუფუნებაში მცხოვრები, ცხვრის ქურქში გადაცმული ერთი-ორი ეპისკოპოსი და რამდენიმე მღვდელი.

ვფიქრობ, ქვემოთ წარმოდგენილი განცხადებები, რომლებიც გაკეთდა ალასანიას პირველ განცხადებასა და ბოლო განცხადებას შორის დროის მონაკვეთში, კომენტირებას არ საჭიროებს, ეს პირები — პარლამენტის კომიტეტის თავმჯდომარე, მთავრობის წევრი, ეპისკოპოსი, ჟურნალისტი, უცხოელი დიპლომატი — საკუთარ თავს არ მაღავენ.

თედო ჯაფარიძე, საქართველოს საგარეო ურთიერთობათა საპარლამენტო კომიტეტის თავმჯდომარე (ვილნიუსის ნატოს საპარლამენტო ასამბლეის პოლიტიკური კომიტეტის სხდომა, 30.5.2014): „ნატო-ს წევრი ქვეყნების დიდი ნაწილი იზიარებს საქართველოს ურყევ არჩევანს და მათ კიდევ გამოხატეს მტკიცე მხარდაჭერა ჩვენი ნების მიმართ, რომ სამოქმედო გეგმა სექტემბრის სამიტზე იქნას მიღებული. სხვების აზრით კი, ჩვენ უნდა დავეჯერდეთ ნატო-ს წევრობის პერსპექტივას და გავააქტიუროთ რუსეთთან დიალოგი. მოვლენათა განვითარების ჭრილში, დიალოგი კარგავს ძალას მანამ, სანამ ჯერ კიდევ ბუნდოვანია ეს „მომავალი“.

ალექსი პეტრიაშვილი, ევროპულ და ევროატლანტიკურ სტრუქტურებში ინტეგრაციის საკითხებში საქართველოს სახელმწიფო მინისტრი (ჟურ. „უოლ სტრიტ ჯორნელ“, 31.5.2014): „პუტინის შესაჩერებლად საქართველო ნატო-ს უნდა დაუახლოვდეს“; „ყირიმსა და აღმოსავლეთ უკრაინაში რუსეთის აგრესიისა და ჩარევისთვის საფასური მაღალი და გრძელვადიანი უნდა იყოს, არ უნდა შემოიფარგლოს მხოლოდ სანქციებით, არამედ უნდა მოახდინოს გრძელვადიანი გეოპოლიტიკური ცვლილების სტიმულირება. ასეთი ცვლილებისთვის, ნატო-მ ახალი მზერა უნდა მიაპყროს საქა-

რთველოს ... ახლა უკვე აშკარაა, რომ საქართველო რუსეთისთვის უიმედობის მიზეზია. მაშინ, როცა დასავლეთი განიხილავს, თუ რა არის უკრაინის კრიზისის გადაჭრის საუკეთესო გზა, ერთი ნაბიჯი ცხადი უნდა იყოს: საქართველოს უნდა მიეცეს სამუალება, შემდეგი ნაბიჯი გადადგას ნატო-ში სრული წევრობისკენ“.

გურამ როგავა, ტელეკომპანია „იმედის“ ჟურნალისტი („ფეისბუქის“ გვერდი, 29.5.2014): „წუხელ ქართველი ჟურნალისტები სამშობლოში კიევი-თბილისის რეისით ვბრუნდებოდით, როცა ჩვენი ერთ-ერთი კოლეგა შეუძლოდ გახდა, გონება დაკარგა და რომ არა დათო კაკულისას სწრაფი რეაქცია, ყველაფერი ტრაგედიით დასრულდებოდა. ჩვენი თხოვნით პილოტმა საგანგებო დაშვება როსტოვში განახორციელა. ყველაფრის მიუხედავად, არ ველოდით ასეთ ირონიას რუსი მესაზღვრეებისგან და განსაკუთრებით ექიმებისგან (პიპოკრატეს ფიცის იმედად ვიყავით, მაგრამ, როგორც ჩანს, ამათ პუტინის ფიცი აქვთ დადებული). დიდი ხნით ადრე იცოდნენ თვითმფრინავის დაშვების მიზეზი, მაგრამ აეროპორტში სასწრაფო დახმარება ერთი საათის დაგვიანებით მოვიდა. დაწვრილებით რუსების დამოკიდებულებაზე არ დავწერ, ისედაც ხვდებით, ალბათ, რა გამოვიარეთ. ექიმები ბორტზე ამოვიდნენ, ქართველებს რუსეთის ტერიტორიაზე შემოსვლის ნებართვა არ გაქვთო. ბევრი გაურკვეველობა იყო, მაგრამ გაგებით მოვეკიდეთ. კიდევ ერთხელ დაგვიდასტურეს, რომ ჩვენი მოძმე, ერთმორწმუნე რუსებისგან კარგს არაფერს უნდა ელოდე“.

გრიგოლ ბერბიჭაშვილი, ხობისა და ფოთის მიტროპოლიტი (ხობის სამონასტრო კომპლექსში ჩატარებული ქადაგება, 28.5.2014): „როდესაც წინ მიიწევ, სულ უფრო მომძლავრებულია ძალისხმევა ადამიანებში შიშის დათესვის. ჩვენ გვინდა ძლიერ და ნათელ ქვეყანაში, მართლმადიდებლურ წიაღში ცხოვრება და მე ვწუხვარ, როდესაც მართლმადიდებლობას და რუსეთს ერთმანეთთან აიგივებენ. ამას ვერ მივესალმები, რადგან ვერც ერთი ისტორიკოსი ვერ დამისახელებს, რა სიკეთეები მიიღო საქართველომ მართლმადიდებელი რუსეთისგან“.

რასა იუკნევიჩენე, ლიტვის თავდაცვის ყოფილი მინისტრი და ნატო-ში ქვეყნის დელეგაციის წევრი (ინტერვიუ, გაზ. „კვირის პალიტრა“, 02.6.2014): ჯერჯერობით საკითხი ასე დგას — ნატო-ს ქარტიის მეხუთე მუხლი არ იმოქმედებს იმ ტერიტორიებზე, რომლებიც ოკუპირებულია. ეს სულაც არ ნიშნავს, რომ აფხაზეთის

ან სამაჩაბლოს დამოუკიდებლობა უნდა აღიაროთ ან ოკუპაციას შეეგუოთ, მაგრამ ალიანსის ზოგიერთი წევრი ჯერაც ფიქრობს, რომ გაუმართლებელია, ნატო-მ თავის რიგებში მიიღოს ქვეყანა ტერიტორიული პრობლემებით. მაპ-ის მოპოვებისას რეალობას თვალი უნდა გაუსწოროთ — ნატო-ში გაწევრიანების შემთხვევაშიც კი, ოკუპირებულ ტერიტორიებზე ვაშინგტონის ხელშეკრულება არ გავრცელდება, განსაკუთრებით კი — მისი მეხუთე მუხლი, რომლის თანახმადაც, ნატო-ს რომელიმე წევრ ქვეყანაზე თავდასხმა მთელ ალიანსზე თავდასხმად ფასდება. თუმცა, ისიც არ უნდა დავავიწყდეს, რომ ღრო გადის — დღევანდელი მოცემულობა, ავია ის თუ კარგი, შეიძლება ხვალ აღარ იყოს აქტუალური. ოკუპირებული ტერიტორიების აუღიარებლობა, რა თქმა უნდა, ტოპპრიორიტეტია, მაგრამ, ვფიქრობ, უმჯობესი იქნება, საქართველოს დანარჩენი ნაწილი მაინც იყოს ნატო-ს შემადგენლობაში, ვიდრე საერთოდ ალიანსის მიღმა დარჩეთ“.

დავით უსუფაშვილი, საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე (გაზ. „ფაინენშნლ ტაიმს“, 17 ივნისი, 2014): „აფხაზეთის პრეზიდენტის ჩამოგდება, შესაძლოა, მოსკოვის ტაქტიკის შემადგენელი ნაწილი იყოს, საქართველოს ევროკავშირისკენ მოძრაობის საპასუხოდ... ჩვენ ვმოძრაობთ ნატოსკენ რუსეთის მხრიდან დემონსტრაციული მუქარის გამო. თუკი საქართველოს ნატოსკენ მოძრაობა რუსეთის აწუხებს, მან საქართველოსგან ეს მუქარა უნდა მოხსნას“.

